

ЖУЛИЕТА

Прощавайте! Бог знае
кога пак ще се видим. Леден страх
усещам в жилите си аз; замръзва
кръвта ми. Аз ще ги повикам. Дойне!
О, не! защо ми е? Ще изиграя
замислената сцена и сама.
Ела при мене, стъкълце!-

Ами

ако не ми подеждува сместа?

Ако аз бъда утре сутринта
съпруга на Церио? - Не, не, не! - Ето
коя ще ме спаси!

/Слага камата до себе си./

При мен бъди!

Ами ако в стъклото е отрова?

Ако е пожелал да ме погуби
лукавият монах; изплашен сам

от тоя брак - венча ни той с Ромео?

Боя се да не ми е дал отрова.

Не, невъзможно: той е свет човек!

Не искам да приема тая мисъл!

Ами ако преди да дойде там

да ме освободи Ромео; в гроба
сама се аз събудя? - Страх ^{мисъл!} ~~да си~~

Навярно бих се дадушила там,

навярно бих умряла в тоя гроб,

където не прониква светъл лъч,